مواردی که فقط قضای روزه واجب است

مواردی که فقط قضای روزه واجب است

مسأله ۹۰۲) اگر به دلیل بی اطلاعی از حکم شرعی، کاری را انجام دهد که روزه را باطل می کند مانند اینکه نداند خوردن دارو نیز مثل سایر خوردنیها روزه را باطل می کند و در روز ماه رمضان دارو بخورد روزه اش باطل می شود و باید آن را قضا کند ولی کفاره واجب نیست.

مسأله ۹۰۳) کسی که در روز ماه رمضان نیت روزه نمی کند، یا از روی ریا روزه می گیرد یا قصد می کند که روزه نباشد، ولی هیچ یک از کارهایی را که موجب باطل شدن روزه است انجام نمی دهد، قضای آن روز بر او واجب است ولی کفاره واجب نیست.

مسأله ۹۰۴) اگر کسی در شب ماه رمضان جنب باشد و به تفصیلی که در مسالة ۸۴۶ گفته شد تا اذان صبح از خواب دوّم بیدار نشود، فقط قضای روزه بر او واجب است، البته تا مغرب باید از انجام کارهایی که روزه را باطل می کند، خودداری کند.

مسأله ۹۰۵) کسی که در ماه رمضان غسل جنابت را فراموش کرده و با حال جنابت چند روز روزه بگیرد، فقط قضای آن روزه ها بر او واجب است.

مسأله ۹۰۶) در سحر ماه رمضان تا وقتی یقین به طلوع فجر نکرده است، می تواند کارهایی را که موجب باطل شدن روزه است انجام دهد.

مسأله ۹۰۷) اگر در سحر ماه رمضان بدون اینکه تحقیق کند صبح شده یا نه، کاری که روزه را باطل می کند انجام دهد و سپس معلوم شود که آن هنگام صبح بوده است، باید قضای آن روز را بگیرد ولی اگر با تحقیق و علم به اینکه صبح نشده، انجام داده باشد و بعد معلوم شود که صبح بوده است، قضای آن روز بر او واجب نیست.

مسأله ۹۰۸) در روز ماه رمضان تا وقتی یقین به مغرب نکرده است، نمی تواند افطار کند.

مسأله ۹۰۹) اگر در روز ماه رمضان به خاطر تاریکی هوا یقین کند مغرب شده یا کسانی که خبر آنها شرعاً حجت است بگویند مغرب شده و افطار کند، سپس معلوم شود آن هنگام مغرب نبوده است، باید قضای آن روز را به جا آورد.

مسأله ۹۱۰) اگر بر اثر ابری بودن آسمان گمان کند مغرب شده و افطار کند، بعد معلوم شود مغرب نبوده است، قضای آن روز واجب نیست.

مسأله ۹۱۱) اگر به دلیلی باطل کردن روزه جایز یا واجب شود، مانند اینکه او را مجبور کنند کاری که روزه را باطل می کند انجام دهد، یا برای نجات جان غریق، خود را در آب بیندازد، در این صورت، کفاره بر او واجب نیست ولی باید

قضای آن روز را بگیرد.

مسأله ۹۱۲) اگر روزه دار هنگام وضو (که مستحب است قدری آب در دهان بگرداند و مضمضه کند) با اطمینان به فرو نرفتن آب، مضمضه کند و آب بی اختیار فرو رود، در صورتی که این کار برای وضوی نماز واجب باشد، روزه اش صحیح است ولی اگر برای وضوی غیر نماز واجب و یا برای غیر وضو مانند خنک شدن و امثال آن انجام دهد و آب بی اختیار فرو رود، بنابر احتیاط باید قضای آن روز را بگیرد.

مسأله ۹۱۳) اگر روزه دار می داند بر اثر مضمضه، آب بی اختیار یا از روی فراموشی فرو می رود، نباید مضمضه کند.